

Nou aplec al Santuari Ecològic del Castell de Gallifa,
el primer al planeta Terra dedicat a l'ecologia des de fa 25 anys

Pregària sobre el món

ORIOI DOMINGO
Barcelona

El primer santuari al planeta Terra dedicat a l'ecologia és a Catalunya. Al petit poble de Gallifa, en una vall que uneix el Vallès Oriental i el Vallès Occidental, entre Sant Llorenç de Savall i Sant Feliu de Codines.

El Santuari Ecològic del Castell de Gallifa ja fa 25 anys que existeix. La seva gestació i història, el seu present i futur es plasmen al llibre *Castell de Gallifa. 25 anys del Santuari de l'Ecologia* (Galerada), elaborat per alguns dels seus protagonistes més actius.

Per tirar endavant el projecte del santuari s'hagué d'arreglar un castell en ruïnes, del segle X, i una ermita que estan situats al cim d'un turó des d'on es divisa un paisatge meravellós i immens

Mossèn Dalmau cita Einstein: "El sentiment religiós còsmic és la motivació més noble per a la ciència"

entre el verd dels camps i les muntanyes i el blau del cel. També és va col·locar una talla de la Mare de Déu, del segle XI. Així fou com es va dedicar l'ermita a la Mare de Déu de l'Ecologia. El santuari està catalogat com a monument d'interès nacional català. El 13 de juliol del 1987 se'n feu la inauguració oficial.

Des de llavors, gràcies a l'acció constant i imaginativa del patronat del santuari, es desenvolupa una activitat sistemàtica al llarg dels anys. Enguany ja se celebra el XXVI aplec. Serà el proper diumenge, 10 de juny, a partir de les 10 del matí, amb campanades solemnes que convocaran vilatans i visitants a reunir-se a les 11 a l'esplanada del santuari.

Joan Manuel Tresserras, ex-conseller de Cultura de la Generalitat, es l'encarregat de fer en la

LLIBERT TEIXIDO

Gallifa uneix les comarques del Vallès Oriental i Occidental

present edició un elogi de la naturalesa. Mossèn Josep Dalmau, rector de Gallifa des del 1956, presidirà després la "Pregària sobre el món". Hi haurà un acte d'homenatge al polifacètic Frederic Roda, fundador de l'Institut de Polemologia per buscar camins de pau. Com a record es plantarà un boix dins el recinte del santuari com a testimoni del seu valor humà i cristià.

L'impulsor d'aquest santuari, Josep Dalmau (1926), es "un capellà rebel, un sacerdot lliure", com es titula el llibre de les seves memòries. Ell manté des de la seva joventut, tant a les muntanyes vallesanes a vegades feréstegues com en el soroll dels carrers de la ciutat, una sintonia intensa amb

la visió cristiana de l'evolució inspirada pel jesuïta i paleontòleg Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955). Això explica el somni del sacerdot català, somni fet realitat, de dedicar un santuari a la Mare de Déu de l'Ecologia. En la convocatòria de l'aplec d'enguany cita, en aquesta mateixa línia, Albert Einstein: "Mantinc que el sentiment religiós còsmic és la motivació més forta i noble per a la investigació científica".

Mossèn Josep Dalmau i el patronat, de composició plural, aspiren que el santuari del petit poble de Gallifa resti consolidat en el futur com un espai obert a cristians i agnòstics interessats per la pau, l'ecologia. l'amor i la defensa de la natura.●

La Fundació Pere Tarrés reivindica l'acció social de l'Església

MARÍA-PAZ LÓPEZ
Barcelona

La societat secularitzada acostuma a desvincular l'acció social de l'Església catòlica de la doctrina cristiana que l'acompanya, i aquest és un repte que els col·lectius catòlics que operen en aquest àmbit haurien d'assumir, segons el parer de Josep Oriol Pujol, director general de la Fundació Pere Tarrés, especialitzada en educació en el lleure. En una conferència dijous a la llibreria Claret, Pujol va defensar "la importància de presentar un testimoni de la fe viscuda que orienta el projecte i l'acció" de cada entitat o congregació, mentre recordava que "l'Església catòlica és un conglomerat de molt diversos grups socials compromesos que comparteixen la visió evangèlica", és a dir, és rica en sensibilitats.

Aquest compromís social és "la manera de ser coherents amb l'essència del missatge cristià", va recalcar Pujol, psicòleg i diplomàtic en direcció i administració d'empreses, que ha publicat, el llibre *Persona i iniciativa social* (Pagès Editors). Amb ell va coincidir l'amfitrió de l'acte, Màxim Muñoz, provincial dels claretians de Catalunya. Muñoz va al·ludir a la participació d'entitats catòliques a la Marató per la Pobresa de TV3 per lamentar que "els cristians no expressem de manera suficient el que ens impulsa com a experiència religiosa en la nostra acció social". La Fundació Pere Tarrés atén cada setmana en 227 centres d'esplai a Catalunya fins a 22.000 nens i nenes, dels quals 1.500 es troben en situació de vulnerabilitat.

Segons Josep Oriol Pujol, el

sentit d'aquest compromís social cap a les persones ve donat "per l'Evangeli, la proposta de Crist, la paràbola del bon samarità, el sermó de la muntanya;" per l'humanisme cristià; per la doctrina social de l'Església; i pel concepte mateix de salut, que l'OMS defineix com "un estat de complet benestar físic, mental i social".

Després de remarcar "l'indubtable prestigi social de Càritas" i de defensar per tant l'exempció de l'IBI per a l'Església catòlica, Pujol va plantejar si "Càritas hauria de gestionar serveis per encàrrec de

JORDI ROVIRALTA

Josep Oriol Pujol, a la xerrada

l'administració, pregunta que es fan els bisbes espanyols". Entre els reptes, Pujol també va destacar la capacitat d'emprenedoria, és a dir, de detectar problemes i aportar solucions; la importància que, si "l'entitat presta un servei públic, és a dir, garantit per l'administració, aquesta administració en cobreixi els costos"; i la millora de les estructures de govern de les obres d'Església. En aquest últim cas, va cridar a cuidar la composició dels patronats, a evitar "lideratges messiànics", i a buscar patrons adequats.●

ALBERT MANENT

Síntomes anticlericals

Julio Caro Baroja, que es un gran erudit agnòstic, va escriure un llibre que va dedicar a estudiar els orígens de l'anticlericalisme espanyol. Caro Baroja va fixar les causes i els límits d'aquesta xacra.

Alhora, durant el segle XX a Barcelona hi va haver setmanaris satírics anticlericals com, per exemple, *La Campana de Gràcia*. Varen fomentar un anticlericalisme popular.

Algunes institucions com l'Escola Moderna de Ferrer i Guardia representen l'alcaloide d'aquesta matèria. El polític Alejandro Lerroux fou el capdavanter d'aquesta línia anticlerical. Podem recordar només una de les seves frases

de joventut més significatives que anava dirigida als seus "jóvenes bárbaros". Deia aquesta frase: "Levantad el velo de las novicias, y elevadlas a la categoría de madres". Després, curiosament, durant el període de la República, Alejandro Lerroux es tornà de dretes.

Amb la Guerra Civil esclatà l'anticlericalisme i començà la caça de sacerdots, de religiosos i de religioses. En van assassinar dos mil cinc-cents. Al setmanari de la CNT, *Solidaridad Obrera*, del dia 15 d'agost de

1936 es podia llegir: "La Iglesia ha de desaparecer para siempre, y los obispos y cardenales han de ser fusilados". I l'article també hi afegia els tòpics sobre l'enverinament dels joves per part dels eclesíastics.

D'altra banda, ara, en la darrera Setmana Santa, he notat símptomes del vell anticlericalisme. N'hi ha diversos exemples. Un locutor parlava amb to satíric dient: "Perdonà's, que no saben el que fan". O bé un altre feia burla del dia de "l'amor fra-

tern". I cal recordar que un partit polític va celebrar fa pocs anys les Festes d'Hivern en comptes de les de Nadal. També un metge, un bon amic meu, va ser reultat quan va desitjar bona Pasqua a l'hospital.

Tots aquests detalls, així com alguns articles i algunes emissions dels mitjans de comunicació, demostren l'hostilitat contra l'Església.

És evident que tants anys de "nacionalcatolicismo" hi han contribuït. Tots hem de ser conscients de l'etapa que vivim i no donar peu als nous anticlericals.

A. MANENT, *historiador*

En la darrera Setmana Santa he notat símptomes del vell anticlericalisme